

# REGÉLŐ.

Pesten vasárnap aprilis 4<sup>kén</sup> 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

## ELBESZÉLÉS.

### A' milliomos szerencséseje.

(Folytatása.)

Hampsteade egyik rétén szamarak legeltek, mellyek a' táj látogatói séta-nyargalásira szánvák. Shoffield az első számárra veté magát, mellyet érhetett; sarkantyú helyett késével szurdalá azt, és vágatott a' hosszú Totenham-Rood uton, melly Londonba visz. — A' rőt pinczér hasonlólag számárra pattan, Shoffieldet a' meg nem fizetett porterért üzőbe veendő. John és barátjai hasonlólag lovag századot képezve, mint a' vadászaton szokott történni, vágatnak a' késcsináló legboldogtalanabbja után.

Wellington Seminary előtt egy rendőr álla, midőn egy vágatott szamarat, 's rajta sápadt arcú és vaczogó fogú férfit látott-meg véres késsel. Ekkor az állat elébe tartá hivatalos fehér pálczáját; de a' szamár tovább iramlott, 's nem gondolva a' törvény és parlament határozatival, a' végrehajtó hatalom férfiát földre dönté. Utána a' rőt pinczér következék, és végre Johnnak egész csapatja, nem gondolva a' rendőr kiáltozásival. Shoffield reszketett; a' törvény megvetése 's egy rendőrnek leütése miatt legnagyobb bünsnek tartá magát a' három egyesült országban, és már a' tyburni akasztófán képzelte magát felakasztva.

E' közben, mialatt ő reszketett, a' jó állat sebesebben haladt, 's messze utána hagyta üldözőit. Hungherford Marketnél végre megállott a' szamár, 's most lovagja lehető gyorsággal leugrék; azután a' Themse folyóhoz sietett egy málha-sürgönyön keresve menedéket az üldözők ellen.

A' málha-hajó a' Themse árjai szerint lefelé hajózott London Bridgeig. Shoffield előbb a' hajófödélzetre álla, midőn a' kapitány hangja az utazókat előszóllitá. Még mindig hangzott Shoffield üldözőinek patkó-robogása; mindenütt a' pinczér üdvtelen rőt haja lebegett szemei előtt, és a' rettenetes John ökle rémité őt; az eldöntött igazság-szolgának hangja pedig élénken zugott fülé-

ben. Fáradva emlékezék vissza Towers táján, hol ismét szárazra lépett, hogy itt barátja lakik, hasonlóan késcsináló. Lélekismereti tisztaság a' szegény Shoffieldre nézve el vala veszte; mert nagy bűnösnek tartá magát. Midőn barátja szobájába lépett, megfordult, nehogy bünteljes alakját a' tükörben meglássa.

Két napig élt a' világtól elszigetelve barátja házában, kinek közbenjárására utilevet kapott Livornóba 's pedig álnév alatt; azért pedig, hogy az Alien office tisztviselőjének lélekismeretét megnyugtassa, 200 font sterlinget kellett fizetnie. Ezen kívül egy határozatlan mennyiségről szóló hitellel látta-el magát, 's így a' Southampton Bull hajón, melynek kapitánya Fox, Livornóba vitorlázott.

Shoffieldnek e' perczben nagy szüksége volt nyugalomra. Azért e' hosszú tengeri utat többnyire alva tévé. Egy reggel kérde őt Fox kapitány: „ki azon John ur, kiről ön álmában annyiszor emlékezik?”

A' szegény mester most halavány lett. — „Nagy Isten! — suttogá magában — elárulám magamat!”

„Ezen utazó bizonyosan valamely nehéz bűntettnek terhétől nyomatik!” — szólott a' kapitány hadnagyának. Ez osztozék a' kapitány véleményében; mert hiszen már a' vizözön idejétől fogva divatozik, hogy a' hadnagy osztozzék kapitánya véleményében. — Midőn Shoffield — kit a' kapitány kérdése mintegy megsemmített — visszanyeré eszméletét, észre vette, miként ő a' Bull vitézei és utazói mellett iszonyatossá lön. Végre a' Bull Livornónál horgonyt vetett. Shoffield e' városban maradt, de csak addig, míg a' szükség megkivánta, hogy a' málahajón Nápolyba hajózzék. Nagy nyugalomra volt, hogy a' hajótól végre megszabadulhatott, hol (köszönet fecsegéseinek álmában) megvetés és bizalmatlanság lettek részesei. Pharamund párkányán még szűz volt hire 's neve; azért elhatározá, hogy e' tisztaságot hiven megőrizni, és nyugalomra tértekor sárga selyem zsebkendőjét szájába dugá, hogy így a' leg-hathatós b. censurát tarthassa éji monologjai felett. — Szerencse és nyugalom ismét mosolygának reá, mert senki sem tudott valamit e' pompás hajón Johnról, a' rőt pinczér vagy a' lenyargalt rendőrrel.

Különben Shoffield érzékeny ártatlanságát bírja egy birninghami késcsinálónak.

Acél vas és késnyelek, pénz és pénzt érő jószág előtte egészen ismert tárgyak valának; különben a' világ titkaiban 's ennek ügyeiben igen járatlan volt. Midőn a' hajóra lépett, csupa olaszoktól környezettnek b. magát. E' perczben zavara abban állott, hogy a' bennszülöttekkel hazájok nyelvén nem szólhatott. — Mi

ezt illeti — gondolá magában — mindegy; vigasztalom magamat magánbeszéddel is; természetemnél fogva úgy sem vagyok csacska, 's mire szükségem van, majd megtanulom az olaszoktól.“ — Utóbb még a' logikában is jártas lön Shoffield, és logikai következményeket vont elő, mint valamelly német philosoph; — mivel — így beszélt: „Birminghamban nincsenek nápolyiak, tehát Nápolyban sincsenek angolok; így ki ismerne-meg engem?“

Száz hatvan különböző nemű, életkorú és rangú volt a' hajón. Ezek mindnyájan némák valának, mint halak, 's mi természeti csuda, még a' nők is. Mennyire voltak ezek olasz tekintetűek, arról Shoffield legjobban ítélhetett.

Különben e' hallgatékony állítólagos olaszok mindnyájan és egyenként angolok voltak.

A' Turnpike-család a' kormány-evezőtől egészen a' fő-arboczig foglalt helyet. Ez 16 személyből és két hintóból áll. Az atya shawl-kereskedéssel szerzett magának meg lehetős vagyont, melly elegendő volt arra, hogy egy buta együgyűből büszkét alkosson. Hogy az unalom öldöklései előtt megmeneküljön, utazást ajánlottak neki olasz országba, és már ekkor harmadfél éve volt, hogy a' tanácsnak engedve, minden hozzá tartozójával utazzék. Turnpike ur öltönye finom fekete posztóból, lábbelije fényes bőrből vala, mellénye pedig telve egész csapat veres virággal. Mar első tekintetre lehetett látni, hogy e' férfiú milliomok tulajdonosa. Neje legalább egypár ezer fontnyi értékű aranylánczot, gyűrűt, és brillantot horda elfonnyadt testén; a' házaspár körül tizenkét gyermek volt látható szőke hajjal, élénk és virágzó, de meghatóan buta arczokkal. Két férfias tekintetű zöld fátyolos némben viselt gondot a' gazdag Turnpike ivadékaira.

Egy napernyőkből készült lugas jelölé a' különféle család határvégét. Két lépésnyi távulban az utósó Turnpiketől a' Dulwich gyűjteménye kezdődött. Ez huszonhárom személynyi erős vala; köztük kilencz szolga tetőtől talpig egyenruhában. Dulwich ur Tory volt a' legeredetibb fajból; az „ősek lakhelyéből“ vándorlott ki, mivel a' whiggisti biztosság 30 lábnyi hosszú czédulákat nyomtatott a' lankasteri grófságban sir Robert Peel ellen.

A' Dulwichok után B o x t o n o k nemzetsége következett. Boxton egy parlamenti választáskor keresztülesvén, a' classikai földön keresett vigasztalást, hogy a' rajta elkövetett méltatlanságokat némileg feledhesse.

Öt vagy hat milliomos ásitózek a' hajón; nejeik olvasva üldögéltek kocsijaikban és Child Harold majd minden vers-szaka

után elszunyadtak; mögöttük egy csoport melázó inas állott, kik mindnyájan egy pontra szegték figyelmüket.

Igy szeldelé a' gyönyörű hajó a' tenger árjait a' pompás olasz ország hosszában, megterhelve untató férfi és női elegiákkal angol országnak majd minden grófságából.

Shoffield egy padra ült, darabka fát vön kezébe, és azt késével faragá. A' szolgák tekintete nem vala többé egy közös helyre szegezve. Ők történetünk hőse körül gyültek össze, és csudás foglalkozását szemlélték.

Mire az éj elközelgett, minden család szobájába sietett, 's mindenki éppen olly csendesen szunyadt-el, miként ébren nyugalmas vala.

Nap keltekor Shoffield nem a' legkellemesb zsibongástól riasztatott-fel. Negyven angol tolult a' közös szobába, szájukat mosván; azután az uti podgyász nyittaték-fel, és toilette tartatott. A' hullámok daczára, mellyek a' hajót fel 's alá emelék (mivel a' tenger nyugtalan volt) ritka bátorsággal beretválák magukat az angolok. Két óra telt így el, hogy a' szakálnak legkisebb nyoma se maradjon; más két órát a' körmek illó kitisztítása fogott-el; két más órába került, míg a' kezek elegendő összeszorítása után a' keztyűket felhúzták. Ha így a' napnak egy negyede elvesztetteték, ekkor Albion fíjai a' hajó fedélzetére mentek, pillantataikkal a' dámákat üdvözlendők, kik már ekkor illedelmesen szörpölgeték theájukat, igen csekély szeletke kenyeret evén melléje. Egy fiatal gentleman, kinek étvágya eme vendégségi pompánál fel lön izgatva, éppen csak annyira nyitá-felszáját, hogy e' szót „thea“ kiejthesse; mire honosai, miként egy harminczkilenczszeres visszhang, annyszor ismétlék az egy tagú sokjelentésű szót. Shoffield ekkor megijedt, a' thea szót negyvenszer ismételni hallván. — „Nagy Isten — gondolkozték — ezek angolok!“ — E' percztől óta tengeri betegségbe esett.

Mire a' tenger hánykodása lecsendesedék, Shoffield felindulása is lecsillapult. Egy ficzkót látván a' gépnökkel angolul beszélgetni, felsohajtott: „egy pohár madeirait.“ — Az inas ezt meghozá, és „három óra mulva Nápolyban leszünk!“ mondással átnyújtá.

„Nápolyban?—felelt ő—adj még egy pohárral. Nemde szép város az a' Nápoly?“

„Igen mylord!“

„Ugy van; a' Quarterly Reviewben többször olvastam... Ezen urak mindnyájan angolok nemde?“

„Igen mylord; apraja nagyja mind az?“

„Mulatságból utaznak?“

„Igen, mindnyájan mulatságból utaznak; ezek egytől egyig dús gazdák, mint mylord. O ezek mind szerencsés férfiak.“

„Különös! előttem egyiksem tetszett boldognak.“

„A' málhahajón ugyan nem; mivel nőstül 's gyermekestül vannak; mi nem a' legmulattatóbb: de csak tekintse-meg kegyed ezen urakat Nápolyban; ott még Januariust is irigységre gerjeszthetnék.“

„Ez éber ficzkónak látszik — gondolá Shoffield — de ő udvarias is; jó lesz felfogadnom.“ — Ekkor, hogy magát e' fárasztó gondolattól felmentse, egy harmadik pohár madeirait töltetett.

„Ugy látszik, hogy mylord a' madeirait felette jónak találja.“

„Igen jó, mondhatom; de mi neved öcsém?“

„A' franczia Jean-nak, az angol pedig John-nak szok nevezni.“

A' késcsinálót jéghideg futotta-át; kis szünet után összeszedé ismét magát, és tovább kérdezősködött: „hova való vagy?“

„Nápolyba.“

„Ah Nápolyba való vagy?... hogy hívnak hazádban?“

„Micali! — de e' név inasnak igen hosszú, 's az angolok úgy vélekednek, hogy gazdálkodni kell az idővel. Mult évben még így szóllítottak: „adj nekem egy adag theát!“ — későbbben „adj theát!“ — Most már még egyszerűbb és rövidebben csak így mondják: „thea“ — utóbb majd i lesz, 's végre csak fejökkel fognak inteni. Ez nagy megkimélés lesz reájok nézve.

„Én téged Micali neven szóllitandlak.“

„Ugy látszik, hogy mylordnak sok ideje van. Nevezzen ön honfitársai előtt Johnnak, különben majd tékozlónak híresztelik.“

„Micali! én téged szolgálatomba fogadlak; nálam 60 font sterlinged lesz évenként; 's ha tíz évig kiállod a' sarat, nyugpénzedet biztosítom.“

„Mylordnak tehát nincs inasa?“

„Nincsen; embereimet Londonban hagyám... nyugtalan valék sovárgásomban a' gyönyörű olasz országnak megláthatására.“

„Ugy látszik mylord, hogy ön igen buzgalmas szeretett hazám iránt.“

„Igen Micali! igen buzgalmas vagyok.“

„Szép; én önnek ajánlatát elfogadom, 's mihelyt a' hajót elhagyhatom, szolgálatába is lépek.“

„Jól van! — most mond-meg Micali, mit mutathatsz szépet Nápolyban?“

„Mi csak emberi szemet örvendezhethet, és... ott láthatja... ott, ott, ez a' Vesuv.“

„O a' nevezetes Vesuv... igen, ő az; nekem meg van rajza egy dublini zsebkendőn.“

„Il Vesuvio! — így nevezzük mi olaszok... Mylord, ön boldog lesz, mint angyal.“

„Micali! hol találalak-meg Nápolyban?“

„Javaslom, hogy a' della Victoria fogadóban szálljon-meg Chiaiban.“  
(Folytatása következik.)

## PESTI VIZSGÁLÓ.

**HIRSZEKRÉNY.**—Tavasznak napjai e' mult héten is apr 1-ig olly gyönyörűk voltak, hogy valódi örömmel éldelehtük őket. Nappal olly meleg volt, hogy csupán tavaszi ruhát szenvedett-meg a' test, kivált mart 29 's 30-kán.

Emlitettem előbbi hirszekrényemben, hogy a' pesti uraságok köre az angol királyné teremében mart. 23-ki estve magyar és franczia nyelven színi előadásokkal mulatkozott. Pótlékul ide csatolom, hogy a' színpad 's diszitmények ugyan azok voltak, melyeket hajdan n. m. Teleki grófné ő excejnál hasonló czélra használtak volt. Ez alkalomra azokat Neefe ur, nemzeti színházunk festője, kiesinosítá's elrendezé. A' magyar előadás („közös ház“) személyzetében részt vettek: gr. Károlyi Györgyné szül. Zichy gfné, Almásy Pálné szül. Batthyány gfné, gr. Teleki László, b. Bánffy Albert, Orczy István báró 's Eckstein Rudolf urak. A' franczia előadásban („une passion“ vaudeville Varin és Duverger szerint) különösen kitűntek a' nőszemélyzet közül gr. Chotek Hermine és b. Orczy Erzzébet kisasszonyok. — A' 2-dik hasonnemű mulatságra (apr. 3-kán) egy nagyobb terjedelmű német színmű választatott.

Budán a' várban egy casino felállításán dolgoznak. Ez által Pest veszteti fog, de kivált nemzeti színházunk; mert az esti órákban oda vonulók közül, kik egyébiránt színházunkba csak eljárógattak, bizonyosan sokan el fognak maradni.

A' pesti lóverseny idei rendje következő:

I) Jun. 3-án csütörtökön délután: 2) Nemzeti díj; 250 arany 30 aranyat érő serlegben az első lóé; 50 ar. a' másodiké. Futhat minden magyar ló. — 2) Batthyány Kazimir-díj; 100 ar. Futhat minden ló. — 3) Hazafi-díj; 100 ar.; futhat minden magyar kancza. — 4) Batthyány-Hunyady-díj; 100 ar.; futhat minden kancza.

II) Jun. 6-kán vasárnap délután. — 1) Asszonyosságok pályadíja; 100 aranyat érő billikom az első lóé; a' díjból fennmaradott aranyok 50-ig a' másodiké; azon felül ismét az elsőé. Futhat, angolt kivéve minden ló. — 2) Pest-városi díj; 150 ar. Futhat minden ló. — 3) Erdélyi díj; 300 ar. Futhat magyar és erdélyi országi minden ló. — 4) Paraszt verseny; első lóé 75 pgő for.; 2-ké 25 p. ft. Futhatnak mezsei gazdák saját lovai. E' czélra van szánva a' Szalbek Jakab ur által ajánlott egy arany is.

III) Jun. 9-én, szerdán, délután. — 1) Széchenyi-díj; Futhat minden ló. — 2) Festetics-Nákó-díj. — 78 ar. 's tétel (10 arany). Futhat ausztriai birodalombeli 6 esztendősnél nem idősb mén. — 3) Ostor-díj. Tétel 10 arany, mellynek öszvege az első lóé. Futhat minden ló, melly a' pesti,

pándorfi és simmeringi téren díjt nem nyert. — 4) Széchenyi-kard (100 ar. értékű) Futhat minden ló. Tétel 30 arany; fele bánat; mellynek összege a' nyertesé. — 5) Esterházy-kard. Futhat minden magyar ló. Kihívás elfogadója 20 aranyat tesz-le; fele bánat; ennek összege a' nyertesé. — 6) Paraszt verseny. Első lóé 30 pgő ft., másodiké 20 p. ft.

A' gazdasági egyesület közgyűlése jun. 5-én délelőtti 10 órákor a' n. casinóban.

Állatmutatás jun. 5. 6. 7-én a' köztelken.

Lóárverés jun. 7. 9-kén délelőtti 10 órákor ugyan ott.

Paraszt kanczacsikók jutalmaztatása jun. 7-kén délutáni 5 órákor ugyan ott.

## TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Uj borpróba. — Egy francia lap ezt írja. — Ha a' bor valódiságát akarjátok megtudni, vegyetek nyerskörtét, hámozzátok-le, vágjátok kétfelé, és vessétek a' kérdéses borba; 's ha ezek a' bor felületén usznak, akkor az tiszta, valódi: ha pedig lesülyednek, hamisított. (?)

## KÜLÖNFÉLE.

### Szerelem könyve.

(V é g e.)

Bizonytalanság a' legfőbb rossz. Ha szerelmedben kétség gyötör, meg ne nyugodjál felfejtése előtt.

Örök szerelmi viszony igen kevés van; de egy tiszta lelkű leány sem fog, viszonyt szöve, szerelme végéről gondolkozni.

Kedvesem szívében legnagyobb gyöngédség legyen. E' pontban egy véleményen vagyok Caesarral: nem elég nekem, hogy már magában ártatlan; a' gyanú vagy rágalom se érhesse-föl.

Vannak férfiek, kiket megszelidíthetni; 's mások, kik nem annyira tanulékonyak.

Míg szerettetés nélkül csak szeretők vagyunk, magunk türjük a' kinnokat: de mihelyt a' leány viszont-szeret, minden közös lesz; az öröm, mint a' fájdalom, 's jó és rosszban osztakozunk, miknek terhét viszontag kell megédesíteni.

Az olly leány, ki utósó kegyét eladja, sohasem bírand szívet. De ha személyes érdemimmel vívtam-ki a' legfőbb gyönyört, melyet adhat, úgy övé éltem 's mindenem.

Kedvesem gyanúját, hogy mást szeretek, azzal nyugasztalhatom-meg, hogy azt nem látom többé. De ha hirlik, hogy ő adá másnak szívet, hasztalan bizonyítandja-meg ártatlanságát, mert e' pontban még a' meggyőződés sem nyugosztalhat-meg, ha a' világ nem osztja azt. Abban van, kedves leány! kötelességeink különbsége: hogy én téged csak tettel, de te már színnel is megbánthatsz.

Megvetni való a' leány, kinek felgyuladt szíve megelőz; csak az első szerelem menthetné.

A' szerelem törvénye nem ismer semmi rangot. Itt a' pásztornő annyi, mint a' király. Mihelyt ezt lebilincsezi, és visszaszerettetik, a' pásztornő fejdelem-leány lesz, 's a' fejdelem pásztor.

Szép hölgy, hogy kedvesed lángját mindig élénkebbre gyulaszd, magas becsset akarsz adni kegyeleidnek? Nem rettegsz elárulni szívszegény szerelmedet, ha nyilatkozása inkább áldozathoz, mint ajándékhoz hasonlít?

Hogy egy viszony örökifjú maradjon, szükséges, hogy a' hölgy olly férfakkal, kik mindenhol a' szerelmezt játszá, határozottan komoly, 's a' szerető minden nő iránt csak módos legyen.

Ritkán lelünk ollyat, ki életében másodszor lángolón szeretne; mert ritkán látni többé lángoló szeretőt. De a' szerelmes szív nem élhet szerelem nélkül; könnyű leend ismét szeretnie és pedig gyakran mélyebben, mint előszer.

Mig férjed, szép nő! éjjel és nappal a' szeretőt játsza melletted (mi már azon külsívat elleni), éjjel és nappal bánkodom; mert szerelme vagy boldogít téged, vagy untat.

Panaszkodol, édes barátom, hogy nőd nem visszhangja szerelmednek; sőt gunyolod a' férfit, ki ez édes kéjről álmodozik? — De hiszen ő csak urának ismer, 's e' czimvel szíveket nem nyerünk. Játszd a' szerető szerepét! Ez inger czélra vezetend! A' testet ugyan erővel elvehetjük, de a' szívnek parancsolni nem fogsz soha!

Ha esengek, szép leány! add minden perczben szerelmed jeleit: daczosan felelsz? még sem vagy mind azzal elégtől, mit neked szerelmemről a' nap minden perczében mondhatnék 's irhatnék? — „Nem, édesem! a' szerelemben mibe sem számittatik a' mult; a' szerelem akarja, hogy minden órában elmondjuk azt, mit már igen jól tudunk!“

Isten védjen-meg férjed nagy szerelmisségétől! Rosz volna, ha hűtlen, de még rosszabb, ha irántadi szerelemből féltékeny lenne.

Mindig panaszkodol, hogy nőd szemeit nem vonod magadra! Engedd, szegény te!, hadd nézze inkább az egész világot, mint téged! Kötelességét nézze; ugy fogsz a' szarvaktól megmenekülhetni. De hogy téged nézzon, ne kívánd; e' kívánság veszélyes lehetne reád.

Az érzékek rabja jobban szeretné testedet, mint szivedért esengne. De én testedet csak ugy szeretem, mennyiben szived adja nekem.

Egy barátnő a' másikhöz jő.

„Nem szereted férjedet? Ő olly tetszékeny szelid!“

„Nem“

„És mi oka idegenségednek? Pedig olly szenytelen szívű, engedékeny, szelid és hálás vagy.“

„Igaz, és ő barátom lenne, ha nem volna férjem. De így csak tetszékeny vagyok iránta; tisztességesen élek vele; de csak színből szeretem, és szívem mélyéből gyűlölöm, mint kedvesem vágytársát.“

Mindén kőj le g m a g a s b kéje: „az egyesület a' szeretett lénynyel“ Minden egyéb semmi!

SZÁNKY KÁROLY.

Aszony eladatása. A' „Sunderland Herald“ jelenti, hogy a' yorki piacon egy férfi ismét eladta feleségét 7<sup>1</sup>/<sub>2</sub> sillingen a' legtöbbet ígérőnek.(!)

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiacon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, angol vas-sajton  
uri utsza 453.